

Ἀδελφοί, ὁ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας ἡμᾶς Θεός, ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸν ἄρραβῶνα τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον. Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοὶ ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε.

Ἔκρινα δὲ ἑμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστὶν ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ;

Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτό, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν. Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρῶν, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἦν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Ἀδελφοί, ἐκεῖνος ποὺ μᾶς στερεώνει μαζὶ μ' ἐσᾶς εἰς τὸν Χριστὸν καὶ μᾶς ἔχρισε, εἶναι ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς ἐσφράγισε καὶ ἔδωκε εἰς τὶς καρδιές μας τὸ Πνεῦμα σὰν ἄρραβῶνα.

Ἐπικαλοῦμαι μάρτυρά μου τὸν Θεόν, ὅτι διὰ νὰ μὴ σᾶς λυπήσω δὲν ἦλθα ἀκόμη εἰς τὴν Κόρινθον. Ὅχι διότι θέλομεν νὰ σᾶς ἐξουσιάζωμεν σὲ ζητήματα τῆς πίστεώς σας, ἀλλὰ εἴμεθα συνεργάται τῆς χαρᾶς σας, διότι στέκεσθε σταθεροὶ εἰς τὴν πίστιν.

Ἀπεφάσισα νὰ μὴ σᾶς κάνω καὶ ἄλλην δυσάρεστην ἐπίσκεψιν. Ἐὰν ἐγὼ σᾶς λυπῶ, τότε ποιὸς μοῦ προξενεῖ χαρὰν παρὰ ἐκεῖνος ποὺ τὸν κάνω νὰ λυπᾶται;

Καὶ σᾶς ἔγραψα ἀκριβῶς αὐτό, ὥστε, ὅταν ἔλθω, νὰ μὴ λυπηθῶ ἀπὸ ἐκείνους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔπρεπε νὰ χαίρω, διότι ἔχω παποίθησιν δι' ὅλους σας ὅτι ἡ χαρὰ μου εἶναι καὶ χαρὰ ὅλων σας. Σᾶς ἔγραψα ἀπὸ μεγάλην θλίψιν καὶ στενοχωρίαν τῆς καρδιᾶς, μὲ πολλὰ δάκρυα, ὅχι διὰ νὰ λυπηθῆτε, ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσετε τὴν ὑπερβολικὴν ἀγάπην ποὺ ἔχω γιὰ σᾶς.